ECLI:LV:ZRT:2019:0509.11210005419.2.S
Krimināllieta Nr.11210005419
Lietvedības Nr. K73-0927-19

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jēkabpilī 2019.gada 9.maijā

Zemgales rajona tiesa,
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis R.Grandāns,
piedaloties prokurorei I.Gailei,

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

apsūdzībā pēc Krimināllikuma 168.[1] panta.

APRAKSTOŠĀ DAĻA

/pers. A/ alkohola ietekmē, ļaunprātīgi nepildīja nolēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību, un konkrēti:

/pers. A/ 2018.gada 11.septembrī iepazīstināts ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 26.jūnija lēmumu par pagaidu aizsardzību pret vardarbību lietā Nr.3-12/0535, ar kuru /pers. A/ noteikts pienākums atstāt mājokli – /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, aizliegums atgriezties un uzturēties minētajā mājoklī un noteikti aizliegumi – /pers. A/ atrasties mājoklim /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/ tuvāk par 50 metriem, satikties ar /pers. B/, uzturēt ar viņu fizisku vai vizuālu saskari, jebkurā veidā sazināties ar /pers. B/. /pers. A/ 2019.gada 29.janvārī laikā ap pulksten 15.00 līdz 16.30 alkohola ietekmē ļaunprātīgi, nepildot Zemgales rajona tiesas lēmumā par aizsardzību pret vardarbību noteikto ierobežojumu – atrasties mājoklim /adrese/, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/ tuvāk par 50 metriem un uzturēties tajā, aizgāja uz /pers. B/ dzīves vietu – /adrese/, kur ar kājām un rokām dauzījās pie dzīvokļa durvīm un iegāja dzīvoklī līdz viņa prettiesiskās darbības pārtrauca Valsts policijas darbinieki.

Ar šādām savām darbībām to /pers. A/ izdarīja kriminālpārkāpumu, kas paredzēts Krimināllikuma 168.[1] pantā.

MOTĪVU DAĻA

Apsūdzētais /pers. A/ savu vainu inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā un tiesas sēdē pieteica lūgumu par lietas izskatīšanu bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, pret ko neiebilda prokurore.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma (turpmāk – KPL) 499.pantu tiesa pieņēma lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, vienlaicīgi atzīstot, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā ir apstiprinājusies ar lietas materiālu pārbaudi to kopumā un savstarpējā sakarībā, tādējādi /pers. A/ vaina atzīstama par pierādītu, tamdēļ pierādījumu analīze nav nepieciešama. Tiesa a t z ī s t, ka apsūdzētā /pers. A/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma kvalifikācija pēc Krimināllikuma 168.[1] panta ir pareiza un par izdarīto noziedzīgo nodarījumu apsūdzētais ir sodāms.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošo apstākli atzīstams tas, ka savu vainu atzīst un izdarīto nožēlo.

Tiesa ņem vērā arī to, ka apsūdzētais /pers. A/ izmantojis KPL 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu. Vienlaikus tiesa atzīst, ka šis apstāklis tiesu praksē netiek atzīts par pastāvīgu atbildību mīkstinošo apstākli, taču ņemts vērā par labu apsūdzētajam, izvēloties soda mēru īpaši šaubu gadījumā.

Atbilstoši Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1., 12.punktam kā atbildību pastiprinošs apstāklis atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu un noziedzīgs nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Tiesa, nosakot soda veidu, saskaņā ar Kriminallikuma 46.panta otro daļu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Krimināllikuma 168.[1] panta sankcija paredz sodu – īslaicīgu brīvības atņemšanu vai piespiedu darbu, vai naudas sodu. Tādējādi /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro daļu klasificējams kā kriminālpārkāpums.

Cietušā lietā nav.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. A/ personību, tiesa konstatē, ka iepriekš krimināli sodīts 8 reizes. Ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 20.decembra spriedumu pēc Krimināllikuma 168.[1] panta, piemērojot Krimināllikuma 50.panta pirmo, otro daļu, daļēji saskaitot sodus, sodīts ar piespiedu darbu uz 160 stundām (*lietas 22.-24.lapa*). Ar Zemgales rajona tiesas 2019.gada 14.marta spriedumu /pers. A/ sodīts pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas, piemērojot Krimināllikuma 51.pantu, pilnībā pievienots sods, kas nebija izciests pēc Zemgales rajona tiesas 2018.gada 20.decembra sprieduma, ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 dienām un piespiedu darbu uz 106 stundām. Spriedums nav stājies spēkā, jo pārsūdzēts. Līdz ar ko, konkrētajā

gadījumā nav pamats lemt jautājumu par galīgā soda noteikšanu.

No lietā iesniegtā Darba līguma redzams, ka apsūdzētais kopš 2019.gada 20.februāra strādā SIA "/Nosaukums/" par palīgstrādnieku kokzāģētavā (*lietas 37.lapa*). Apsūdzētais tiesas sēdē mutiski deklarēja, ka viņa ikmēneša ienākumi ir aptuveni 500-600 *euro*, apgādībā divi bērni. Sūdzības par veselību nav. No apsūdzētā paskaidrojumiem izriet, ka kopš noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vairs alkoholu nelieto, ar savu kopdzīves partneri salabis, atjaunojis attiecības, lēmums par pagaidu aizsardzību, par kura pārkāpšanu tiek krimināli sodīts, ir atcelts. Apsūdzētā paskaidrojumus apstiprina arī lietā iesniegtais Zemgales rajona tiesas 2019.gada 24.aprīļa lēmums, no kura redzams, ka tiesa 2019.gada 24.aprīlī atcēlusi pagaidu aizsardzību pret vardarbību, kas apsūdzētajam noteikti ar Zemgales rajona tiesas 2018.gada 26.jūnija lēmumu (*lietas 36.lapa*).

Tiesa, pretēji prokurores tiesu debatēs izteiktajam viedoklim par soda veidu, uzskata, ka apsūdzētajam ir iespējams dot pēdējo iespēju apzināties savas prettiesiskās darbības negatīvās sekas, tāpēc iespējams konkrētajā gadījumā piemērot sabiedrībā izciešamo sodu.

Tā kā lietā nav iesniegti pierādījumi par apsūdzētā mantisko stāvokli, lai izvērtētu apsūdzētā iespēju likumā paredzētajā laikā samaksāt uzlikto naudas sodu, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nebūtu samērīgi un taisnīgi piemērot naudas sodu, jo minimālais naudas sods ir trīs Latvijas Republikā noteiktās minimālās mēnešalgas, kas uz sprieduma taisīšanas brīdi sastāda 1290 *euro*. Līdz ar to, piemērojot naudas sodu, tiktu pasliktināta viņa un viņa ģimenes locekļu dzīves kvalitāte. Ņemot vērā, ka (1) apsūdzētais ir darba spējīgā vecumā, (2) lietā nav ziņu par to, ka viņa veselības stāvoklis ir tāds, kas neļauj viņam strādāt, tiesa uzskata, ka soda mērķis ir sasniedzams ar sodu piespiedu darbu veidā. Nosakot sodu piespiedu darba veidā, apsūdzētais tiks iesaistīts sabiedrībai nepieciešamos sabiedriskos darbos bez atlīdzības, soda izciešanas rezultātā apsūdzētais tiks motivēts laboties. Šāds sods atbilst arī Krimināllikuma 46.panta ceturtās daļas noteikumiem.

Tiesa ņem vērā, ka lietā konstatēti divi atbildību pastiprinošie apstākļi.

Ievērojot iepriekš minētos soda noteikšanas kritērijus, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā apsūdzētais sodāms ar piespiedu darbu Krimināllikuma 40.panta pirmajā daļā paredzēto stundu apmērā, nosakot to lielāku par vidējo robežu, pietuvinot to maksimālajai robežai.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu un piekto daļu /pers. A/ soda termiņā jāieskaita laiku no 2019.gada 29.janvāra līdz 31.janvārim, nosakot, ka izciestas 16 piespiedu darba stundas (*lietas 13., 14.lapa*).

Saskaņā ar KPL 249.panta pirmo daļu /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – uzturēšanās noteiktā vietā – jāsaglabā līdz brīdim, kad spriedums stāsies spēkā.

Ziņas par lietiskajiem pierādījumiem un procesuālajiem izdevumiem lietā nav.

Saskaņā ar KPL 530.panta trešo daļu tiesa noteica, ka pilna sprieduma pieejamības datums – 2019.gada 3.jūnijs.

REZOLUTĪVĀ DAĻA

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 530.pantu tiesa

n o s p r i e d a

atzīt /pers. A/ par vainīgu Krimināllikuma 168.[1] pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar piespiedu darbu uz 240 (divi simti četrdesmit) stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta pirmās daļas 2.punktu piespiedu darba termiņā ieskaitīt apcietinājuma laiku no 2019.gada 29.janvāra līdz 31.janvārim, nosakot, ka izciestas 16 (sešpadsmit) piespiedu darba stundas.

Drošības līdzekli /pers. A/ – uzturēšanos noteiktā vietā – saglabāt līdz brīdim, kad spriedums stāsies spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 10 dienu laikā pēc nolēmuma pieejamības dienas Zemgales apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Zemgales rajona tiesā. Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā, ja pastāv kāds no Kriminālprocesa likuma 499.panta ceturtajā daļā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem.

Noteikt /pers. A/ pienākumu 10 (desmit) darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās dienas ierasties Valsts probācijas dienesta Zemgales reģiona teritoriālās struktūrvienības Jēkabpils 1.nodaļā soda izciešanas uzsākšanai.

Pilna sprieduma pieejamības datums – 2019.gada 3.jūnijs.

Tiesnesis R.Grandāns